Lietas Nr. C20127316

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2016.gada 29.jūnijā

Liepājas tiesa
tiesnese Indra Pelnēna

rakstveida procesā izskatīja civillietu **MAS „Liepājas Metalurgs"** administratora iesniegto maza apmēra prasību pret **/pers. A/** par naudas piedziņu.

Izskatot lietu, tiesa

k o n s t a t ē j a :

prasītāja pārstāvis 2016.gada 11.februārī iesniedzis tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. A/ par naudas piedziņu.

Pieteikumā norāda, ka prasītāja administrators prasītāja maksātnespējas procesā pieņēma lēmumu veikt parādnieka prioritāro kreditoru (tajā skaitā, darbinieku) prasījumu segšanu un 2015.gada 12.augustā veica naudas izmaksas parādnieka bijušajiem darbiniekiem pieteikto un atzīto kreditoru prasījumu apmierināšanai. Saskaņā ar atbildētājas parakstīto un prasītāja administratoram iesniegto kreditora prasījuma pieteikumu atbildētājas prasījuma apmērs (neto) bija 283,58 Ls jeb 403,50 EUR. Pēc izmaksu veikšana no darbinieku prasījumu garantijas fonda līdzekļiem (1.maksājums 133,42 Ls jeb 189,84 EUR, 2.maksājums 128,26 EUR), ko veica Maksātnespējas administrācija, atlikušais nesegtais darbinieka prasījums bija 85,40 EUR.

Sistēmas kļūdas dēļ, veicot maksājumu, atbildētājai kļūdaini tika pārskaitīti naudas līdzekļi 170,80 EUR apmērā, kas ir par 85,40 EUR vairāk, nekā atbildētājai pienākas, līdz ar to naudas līdzekļus 85,40 EUR apmērā atbildētājai ir pienākums atmaksāt atpakaļ prasītājam. Lūgums veikt kļūdaini pārmaksāto naudas līdzekļu atmaksu atbildētājai tika izteikts ar elektroniskā pasta starpniecību un nosūtot paziņojumu ierakstītā pasta sūtījumā.

Lūdz piedzīt no atbildētājas naudu 85,40 EUR apmērā.

Prasība pamatota uz Civillikuma 2389. un 2390.pantu.

Prasība celta Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļas kārtībā, kā maza apmēra prasība. Prasītāja pārstāvis norādījis, ka nevēlas lietas izskatīšanu tiesas sēdē (lietas 3.lapa).

Atbildētājs paskaidrojumus Civilprocesa likuma 250.^{23} panta kārtībā nav sniegusi, nav lūgusi lietas izskatīšanu tiesas sēdē (lietas 25., 26.lapa).

No lietas materiāliem redzams, ka, atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{22} panta 1.daļai, pusēm ir izskaidrotas pušu procesuālās tiesības, puses ir informētas par tiesnesi, kura tiesvedībā atrodas lieta, kā arī pusēm ir izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim.

Lietas dalībniekiem paziņojumi par rakstveida procesu nosūtīti ierakstītos pasta sūtījumos 2016.gada 11.aprīlī, prasītājam uz pieteikumā norādīto adresi, atbildētājai uz deklarēto dzīves vietu (lietas 30.,31.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta 5.daļu tiesas dokumentus fiziskai personai piegādā pēc deklarētās dzīves vietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese,-pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīves vietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{25} panta 1.daļai pusēm paziņots par datumu, kad lieta tiks izskatīta rakstveida procesā, pieteikumi vai lūgumi nav saņemti. Pie šādiem apstākļiem lieta izskatāma rakstveida procesā.

Tiesa, iepazinusies ar rakstveida pierādījumiem un tos novērtējusi, atrod, ka MAS "Liepājas Metalurgs" pārstāvja prasība par nauda piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 250.^{18} panta 1.daļa nosaka, ka lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata prasības tiesvedības kārtībā pēc vispārējiem noteikumiem, ievērojot šajā nodaļā paredzētos izņēmumus.

Ar Liepājas tiesas 2013.gada 12.novembra spriedumu pasludināts AS "Liepājas Metalurgs" maksātnespējas process.

Prasītājs – maksātnespējīgā uzņēmuma administrators – cēlis prasību pret atbildētāju – bijušo uzņēmuma darbinieci, pieteikumā norāda, ka sistēmas kļūdas dēļ atbildētājai viņas pieteiktā kreditora prasījuma 85,40 EUR vietā no uzņēmuma konta bez pamata samaksāta divreiz lielāka summa 170,80 EUR, ko apliecina šāda pārskaitījuma apliecinošs dokuments (lietas 15.lapa).

Prasība par atbildētājam pārmaksātās naudas atmaksāšanu pamatota uz Civillikuma 2389. un 2390. pantu, kuri paredz atprasījumu jebkāda pamata trūkuma dēļ.

Civiltiesību doktrīnā atzīts, ka atprasījums jebkāda pamata trūkuma dēļ ir iespējams šādos gadījumos: 1) ja izpildījums ir izdarīts uz spēkā neesoša tiesiska darījuma pamata vai vispār bez jebkādas izpildījuma devēja un izpildījuma saņēmēja norunas par tiesisku attiecību nodibināšanu; 2) ja atprasāmais priekšmets ir nonācis atbildētāja mantā nevis ar prasītāja dotu izpildījumu, bet gan citādā veidā.

Tātad prasījuma izlietošana ir iespējama tad, ja priekšmets no prasītāja mantas bez tiesiska pamata ir nonācis atbildētāja mantā, un nav nozīmes tam, kādā veidā šī pāreja uz atbildētāja mantu ir notikusi. Prasītājam ir jāpierāda atprasāmā priekšmeta sākotnējā atrašanās viņa mantā un tas, ka šis priekšmets atrodas atbildētāja mantā bez tiesiska pamata (*sk. Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā.-R.: Mans īpašums,1998,665.lpp.).*

Lai izvērtētu, vai iesniegtā prasība par naudas piedziņu ir pamatota, tiesai jākonstatē, vai minētā naudas summa atrodas pie atbildētāja bez tiesiska pamata un vai šie naudas līdzekļi pieder prasītājam.

Lietā iesniegts bankā veikta maksājuma apliecinājums, minētais dokuments apliecina, ka no prasītāja MAS "Liepājas Metalurgs" konta 2015.gada 12.augustā atbildētājai /pers. A/ pārskaitīti 170,80 EUR (lietas 15.lapa). Līdz ar to prasītājs ir pierādījis, ka atprasāmais priekšmets sākotnēji ir atradies viņa mantā.

Izvērtējot, vai prasības pieteikumā norādītā naudas summa 85,40 EUR atrodas pie atbildētājas bez tiesiska pamata, tiesa ņem vērā, ka atbildētāja /pers. A/ ar prasītāju ir sastāvējusi darba tiesiskajās attiecībās laikā no 2009.gada 22.oktobra līdz 2013.gada 14.novembrim un sakarā ar uzņēmuma maksātnespējas procesa pasludināšanu atbilstoši Maksātnespējas likuma prasībām atbildētāja /pers. A/ maksātnespējas procesā uzņēmuma administratoram pieteikusi kreditora pretenziju 283,58 Ls apmērā (403,50 EUR) (lietas 4.-8.lapa).

2013.gada 6.decembrī administrators pieņēmis lēmumu atzīt /pers. A/ pieteikto kreditora pretenziju 283,58 Ls (403,50 EUR) apmērā (lietas 9.-10.lapa). Tiesai nav informācijas, ka minētais administratora lēmums būtu pārsūdzēts.

Atbilstoši likuma "Par darbinieku aizsardzību darba devēja maksātnespējas gadījumā" un MK 2011.gada 27.decembra noteikumu Nr.995 "Maksātnespējīgo darba devēju darbinieku prasījumu apmierināšanas un administratora atlīdzības izmaksas kārtību" prasībām Maksātnespējas administrācija 2014.gada 29.janvārī pieņēmusi lēmumu par darbinieku prasījumu apmierināšanu, saskaņā ar kuru /pers. A/ piešķirts atlaišanas pabalsts 189,84 EUR (133,42 Ls), savukārt 2014.gada 15.maijā Maksātnespējas administrācija pieņēmusi lēmumu par darbinieku prasījumu apmierināšanu, saskaņā ar kuru /pers. A/ piešķirta atlīdzība 128,26 EUR (lieta 11.-14.lapa).

Līdz ar to pēc izmaksu veikšanas no darbinieku prasījumu garantijas fonda līdzekļiem (1.maksājums 133,42 LVL jeb 189,84 EUR, 2.maksājums 128,26 EUR), ko veica Maksātnespējas administrācija, atlikušais nesegtais darbinieka prasījums pret prasītāju bija 85,40 EUR (403,50 EUR – 189,84 EUR – 128,26 EUR = 85,40 EUR).

Atbildētāja nav apstrīdējusi, ka ir iepriekš minētās summas no garantiju fonda saņēmusi, līdz ar to atbildētājai bija likumīgs pamats saņemt no prasītāja atlikušos 85,40 EUR, kuru samaksa atbildētājam izriet no darba tiesiskajām attiecībām, kuras pastāvēja starp pusēm.

Konstatēts, ka prasītājs atbildētājai samaksājis 170,80 EUR, kas divas reizes pārsniedz to summu, kuru atbildētājai bija likumīgs pamats saņemt, tādējādi no prasītāja līdzekļiem izmaksātā un atbildētājai pārmaksātā summa 85,40 EUR atrodas pie atbildētājas bez jebkāda tiesiska pamata.

Tiesa nekonstatē, ka pušu starpā būtu kādas citas saistības vai tiesas nolēmums, kas juridiski pamatotu un attaisnotu konkrēto prasītājam piederošo naudas līdzekļu atrašanos atbildētājas mantā.

Par cik darba tiesiskās attiecības starp pusēm vairs nepastāv, prasītājam nav iespējas piedzīt no darba tiesiskajām attiecībām izrietošo pārmaksāto summu, pamatojot piedziņu uz Darba likuma normām.

Prasītājs līdz prasības pieteikuma iesniegšanai tiesā vairākkārt lūdzis atbildētāju labprātīgi atgriezt pārmaksāto naudu, nosūtot brīdinājumus gan elektroniskā veidā, gan ierakstītā pasta sūtījumā (lietas 16.-27.lapa). Atbildētāja nevarēja nebūt informēta par to, cik liels ir viņas kreditora prasījums un ka viņai nav likumīga pamata saņemt no prasītāja lielāku summu par to, kāds ir viņas kreditora prasījums, kas vienlaicīgi ir prasītāja neizpildītā saistība pret viņu.

Atbilstoši Maksātnespējas likuma normām administratoram ir pienākums kreditoru interesēs veikt tiesiskas darbības, lai atgūtu parādnieka mantu.

Tiesa uzskata, ka prasītājs ir pierādījis, ka atbildētājai izmaksātie naudas līdzekļi 85,40 EUR apmērā pieder viņam un ka tie atrodas pie atbildētājas bez tiesiska pamata. Ņemot vērā augstāk minētos apstākļus, prasība ir pamatota un apmierināma.

Prasību cēlis maksātnespējīgā uzņēmuma administrators, kurš, saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta 1.daļas 10.punktu, ir atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos.

Civilprocesa likuma 42.panta 1.daļa nosaka, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

No atbildētājas valsts labā piedzenama valsts nodeva 71,14 EUR apmērā (85,40 EUR x 15 %, Civilprocesa likuma 34.panta 1.daļas 1.punkts a) apakšpunkts).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5. punktam un valsts akciju sabiedrības „Latvijas Pasts" tarifiem ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi) šajā lietā kopā ir 8,79 EUR. Tā kā prasītājs ir atbrīvots no minēto izdevumu samaksas, tie piedzenami no atbildētājas valsts labā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, (..) un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Minēto izdevumu samaksas dokumenti iesniedzami Liepājas tiesā.

Vadoties no Civilprocesa likuma 8. un 97. panta, tiesa

n o s p r i e d a :

maksātnespējīgās akciju sabiedrības "Liepājas Metalurgs" administratora iesniegto prasību par naudas piedziņu apmierināt.

Piedzīt no **/pers. A/** par labu maksātnespējīgai AS „Liepājas Metalurgs", reģ. Nr. 40003014197, **85,40 EUR** (astoņdesmit pieci *euro,* 40 centi),

nosakot, ka piespriestā summa ieskaitāma AS „Citadele banka", konts LV83PARX0000004670019.

Piedzīt no /pers. A/ valsts nodevu valsts labā **71,14 EUR** (septiņdesmit viens *euro, 14* centi), izdevumus par tiesas dokumentu piegādāšanu **8,79 EUR** (astoņi *euro,* 79 centi).

Noteikt atbildētājai termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei un pierādījumu iesniegšanai Liepājas tiesā par sprieduma labprātīgu izpildi.

Spriedumu, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2} pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, var pārsūdzēt 20 dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Tiesnese I. Pelnēna